

huslejen i det byggeri, hvortil lavtforrentede lån er ydet. En sådan regulering indebærer, at huslejen altid, alt andet lige, vil udgøre samme brøkdelen af en uændret realindkomst. Der sker således en automatisk tilpasning af huslejen til det indkomstniveau, der var lejernes udgangspunkt ved indgåelsen af lejemålet. Den vigtigste virkning for nybyggeriet ligger dog i, at ordningen tillader ydelse af lån til lav rente og tilsvarende lav husleje, således at lejen i nybyggeriet kan nedbringes.

Rentefoden er i forslaget ansat til ikke over 6 pct. Såfremt det viser sig, at de værdifaste 6 pct. statsobligationer kan afsættes til en kurs over pari, bør byggelånene ydes med en tilsvarende lavere rente.

Det er forudsat, at lånemulighederne skal stå åbne, ikke alene for de etablerede, almennyttige selskaber, men også for nye selvejende institutioner, der stiftes ved byggeriets start og undergives samme vilkår, som hidtil har været gældende for det almennyttige byggeri. Dette indebærer, at alt udlejningsbyggeri i realiteten gøres almennyttigt og privateje af udlejningsejendomme til boligformål i fremtiden ikke etableres.

Det forudses, at finansieringen af boligbyggeriet gennem værdifaste statsobligationer delvis vil overflødiggøre de eksisterende realkreditinstitutter, som dog forudsættes indtil videre at skulle finansiere opførelsen af byggeri, der falder uden for udlejningsboligernes område, således at der — også ud over den gamle obligationsmasse — vil være sædvanlige obligationer på markedet jævnsides med statsobligationerne.

Medens nærværende forslag overflødiggør rentesikringsordningen, forudsættes det, at boligtilskudsordninger for vanskeligt stillede opretholdes og udbygges.“

Forslaget fremsattes i folketinget sammen med *forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til fremme af byggeriet og forslag til folketingsbeslutning om en pensionsreform*. Disse forslag var et led i et kompleks på ialt 11 lovforslag og beslutningsforslag socialistisk folkeparti fremsatte vedrørende den økonomiske politik.

Om regeringens og partiordførernes stilling til de 11 forslag som helhed henvises til omtalen af *forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Nationalbank*, se side 507.

Om nærværende lovforslag udtalte *økonomiministeren* (Nyboe Andersen) under *1. behandlingen*, at det ikke kunne afvises, at der kunne være brug for at drøfte veje til at sikre en eller anden automatisk regulering af huslejen under en udvikling, hvor indkomsterne vokser, og omkostningerne for nyt byggeri stiger. Det var imidlertid svært at bedømme den fremtidige pris- og renteutvikling og dermed også vanskeligt at vurdere, om man gennem indeksregulerede obligationer kunne opnå den lave pålydende rente, som forslaget forudsatte. Skete dette ikke, blev resultatet en omfattende statsstøtte for at holde en kunstigt lav rente.